

Mit liv er mit arbejde – ikke omvendt

De fleste af os bryder ud i en endeløs talestrøm, når vi skal have luft for vores begejstring.

Men når kunstneren Lina Murel Jardorf udtrykker sine følelser og holdninger, foregår det i farvernes og formernes sprog.

Det bedste ved begejstring er, at det er en følelse, man bare må dele med andre. Det ligger i dens natur. Man kan ganske enkelt ikke lade være at boble over – af bar begejstring. Det smitter. Og det er lige præcis det, der er meningen med kunstneren Lina Murel Jardorfs arbejde: At hun kan

spredte glæde med sin kunst. Hendes meget farvestrålende malerier beskæftiger sig med de helt grundlæggende forhold og følelser i livet: Kærlighed, glæde, vrede, sorg og seksualitet. Og selv om temaerne er hentet fra konkrete oplevelser i hendes eget liv, så gør hendes åbenhed og ærlighed, at malerierne bevæger sig fra at være personlige udtryk til udtryk for kvindelighed. Kvindelig følelse, frugtbarhed og styrke. Ja, Nærmest en kvindelig urkraft. Kvindekroppen er det centrale motiv, men malerierne kredser også omkring cirklen som symbol.

– Det er moder jord – den feminine energi, den feminine power – jeg gerne vil slå et slag for. Vi skal passe på moder jord. Min kunst er et råb fra den feminine energi. Et råb om hjælp.

Lina har ud over maling brugt materialer som tang, bregner, siv og strå, aviser, gips og perler. Det giver værkerne struktur – og dimension. Senest er hun begyndt at lave bronzeskulpturer, og arbejder nu med alle tre dimensioner i sit atelier i Holte. Hun har blandt andet skabt den bronzestatuetten, som vil blive overrakt til vinderne af Audi Masters 2003. ▶▶

– Jeg havde faktisk gået og puslet med tanken i en tre års tid. Det er en hel verden for sig, men jeg satte mig ned og prøvede – og ja, så kunne jeg bare. Det føltes naturligt for mig at tage leret op. Leret er som en urkraft – det er hentet helt nede i jordlagene, og det får du så mellem hænderne.

Selvlært fra barns ben

Den hudløse ærlighed, der karakteriserer Linas kunst, hænger tæt sammen med de særlige omstændigheder, der gjorde, at kunsten i en ganske ung alder blev en naturlig del af hendes liv. Maleriet og tegneriet blev hendes måde at udtrykke sig på, da hun som barn havde en talefejl:

– Jeg startede med at male som 4-årig, fordi jeg havde besvær med at kommunikere rent sprogligt. Jeg havde simpelthen en talefejl, som gjorde, at jeg byttede om på ordene i sætninger – og jeg har faktisk stadig svært ved at sige so-fi-sti-ke-re-de ord, siger hun med et smil på læben, mens hun langsomt kæmper sig igennem ordet, – Så jeg malede og tegnede i stedet for, og min mor bakkede mig op. I stedet for at sige: "Du må ikke gå så meget op i det der – du skal lave dine lektier", så lod hun mig gøre det. Så på den måde har det at male været mit liv. Min

Lina Murel Jardorf har skabt en vinder-statue til Audi Masters 2003. Skulpturen hedder "Healing". Den er skabt i ler efter en levende model – siden bearbejdet med voks og støbt i bronze.

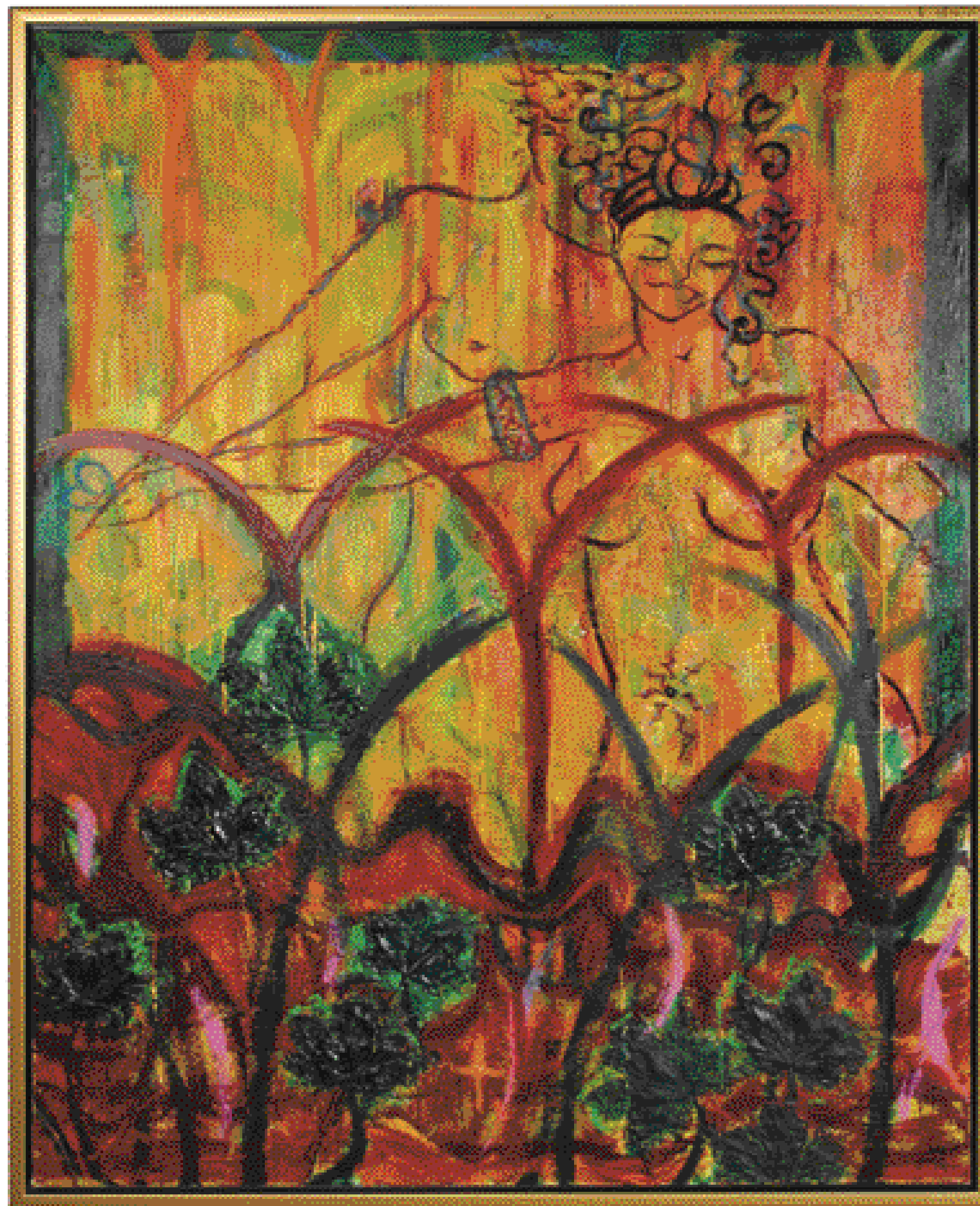
måde at kommunikere mine tanker og følelser på. Jeg har aldrig lært at male eller at lave skulpturer. Jeg har ikke gået på skole eller været på kursus. Jo, jeg har gået hos Ulrik Hoff i en periode for at lære at tegne mennesker – kvinder i særdeleshed. Men det er alt. At male det er noget, jeg kan – og sådan noget som farveteknik, det er min gave. Mit særlige talent. Jeg følger bare min intuition.

Med kunsten som den naturlige måde at kommunikere på, står malerierne ikke bare som værker, men også som vidnesbyrd på hendes eget liv – både sorger og glæder.

– For et par år siden blev jeg skilt og oplevede også svigt på den professionelle front. Da lukkede jeg mig selv inde i en lang periode. Det var skidt for mig, men det var godt for min kunst. Det kan jeg se bagefter. På den måde er der ingen forskel på mit liv og min kunst. Min kunst er 100 % mig. Og jeg er 100 % min kunst.

Altid på arbejde

Det er de færreste, der synes, det er godt, når der bliver lighedstegn mellem liv og arbejde. Men for Lina er der stor forskel på, om det er ens arbejde, der er blevet ens liv. Eller om det er ens liv, der er blevet ens arbejde. Og for hende er der ingen tvivl om rækkefølgen. – Det at male er simpelthen mit liv! Hvis jeg ikke fik lov til at male, ville jeg blive fuldstændig ulidelig. Der er en masse energi – sorg, vrede og glæde – der kommer ud på den måde. På en måde er jeg tvunget til det. Det har bare altid været i mit liv. Jeg kan slet ikke forestille mig, at jeg ikke skulle

male. Jeg ville dø. For mig er det en passion. Det er det, jeg brænder 100 % for. Der er lukket ned for bevidstheden. Og jeg bliver ét med det, jeg laver. Til trods for, at kunsten er så vigtig

en del af Linas liv, så har hun ikke problemer med at skille sig af med sine kunstværker. – Det er vigtigt, at min kunst kommer ud at arbejde. At budskabet kommer ud at leve. Det er mit red-

skab. Den energi og de følelser, jeg lægger i min kunst, lever videre i malerier og skulpturer, så de kan bruges af andre. De fleste mennesker siger, at min kunst gør dem glade. Mine billeder kom på

Det er unægteligt meget svært ikke at blive begejstret over "LinasLines", som er navnet på Lina Murel Jardorfs seneste udstilling, der kunne ses i foyeren på Radisson SAS Falconer Hotel i november og december.

telefonbøgerne i 1997, og i den forbindelse blev jeg ringet op af en ældre sengeliggende dame, som havde fået sin sygeplejerske til at klippe billederne ud af telefonbøgerne og sætte dem i en ramme på sengebordet – og hun ringede for at sige, at hun blev glad, hver gang hun kiggede på dem. Det gør mig glad, og det gør, at jeg føler, der er en mening med det, jeg laver.

Intet snobberi

I modsætning til mange kunstnere har Lina aldrig haft det mindste imod at lave projekter i samarbejde med virksomheder.

– Jeg føler, at jeg kan lære meget af erhvervslivet, og det er dejligt, at de kan få glæde af min kunst. Hun blev landskendt i Danmark, da hendes billeder blev udvalgt til at pryde telefonbøgerne i 1997, og hun har siden arbejdet sammen med en lang række større virksomheder i forbindelse med udsmykning, men også i andre kommunikationssammenhænge – f.eks. gaver og interne events.

Senest har også udlandet fået øje på hende. Hun udstiller på ArtExpo – verdens største kunstudstilling – for fjerde gang i marts 2003. Og derfor har hun etableret sig med atelier i New York.

– Jeg har været heldig at få et loft på 300 kvadratmeter, som ligger i et gammelt bageri på the Westbank of New York. Det ligger lige over for Ground Zero – på den anden side af Hudson Floden. Jeg har altid gerne villet til New York, lige siden jeg var teenager. At jeg så har fået mulighed for at gøre det med min kunst er helt fantastisk – og meget spændende.